

УДК 657.42

О. М. Бунда,

*к.е.н, доцент кафедри обліку і аудиту,
Київський національний університет технологій та дизайну,
вул.Немировича-Данченка, 2, м. Київ, 01011
bundaolga@yahoo.com*

Н. М. Войналович,

*магістр кафедри обліку і аудиту,
Київський національний університет технологій та дизайну,
вул.Немировича-Данченка, 2, м. Київ, 01011
voinalovuch.nataliya94@gmail.com*

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Анотація. Виробничі запаси є об'єктивною необхідністю на вітчизняних та закордонних підприємствах. Це викликано необхідністю руху виробничих запасів від їх джерел. З одного боку, сформовані запаси забезпечують узгодженість, безперервність і ритмічність діяльності підприємств, гарантуючи їм економічну безпеку, з іншого – запаси на великих промислових підприємствах вимагають великих інвестицій, тому від організації їх обліку та аналізу залежить точність визначення прибутку, їх фінансовий стан, конкурентоспроможність на ринку та загальна продуктивність підприємства.

У роботі розглянуто основні розбіжності визнання, оцінки та бухгалтерського обліку виробничих запасів на вітчизняних та закордонних підприємствах та з'ясовано переваги й недоліки постійної та періодичної системи їх обліку. Визначено основні методи обліку вибуття виробничих запасів в Україні та за кордоном. Досліджено доцільність використання закордонного досвіду обліку виробничих запасів на підприємствах України.

Матеріальні цінності, які безпосередньо використовуються для виробництва продукції, називаються виробничими запасами. Предметом роботи є облік виробничих запасів. Адже від достовірності, об'єктивності, правдивості та повноти відображення господарських фактів, пов'язаних із рухом виробничих запасів, залежить ефективність показників діяльності підприємства.

Метою цієї статті є виявлення основних відмінностей методів оцінювання виробничих запасів згідно з П(С)БО 9 «Запаси» та МСБО 2 «Запаси». В роботі визначено проблеми впровадження закордонного досвіду обліку виробничих запасів в Україні.

Врешті запропоновано розробити в Україні методика застосування періодичної системи обліку виробничих запасів.

***Ключові слова:** виробничі запаси, облік запасів, положення (стандарт) бухгалтерського обліку, міжнародний стандарт бухгалтерського обліку, обігові активи, постійна система обліку, періодична система обліку, методи оцінювання виробничих запасів.*

Вступ. Виробничі запаси займають важливе місце серед об'єктів обліку управління на підприємстві. Прибуток будь-якого підприємства та швидкість обороту вкладеного капіталу залежить від ефективного використання виробничих запасів, тому їм приділяють велику увагу в обліку. Вибір методу обліку надходження та вибуття матеріальних запасів в іноземних країнах є одним з основних важелів впливу на формування собівартості продукції, величину прибутку підприємств, а тому і на розмір податку на прибуток.

У країнах англосаксонської та континентальної систем в бухгалтерському обліку виробничих запасів передбачено можливість обрання однієї з двох систем: постійної або періодичної. Для українських підприємств не використовується та не є розробленою методика періодичної системи бухгалтерського обліку матеріальних запасів, проте застосування такої системи є актуальним для малих підприємств України. На ефективність управління виробництвом та процесом реалізації впливає визначення правильних методів обліку виробничих запасів.

Актуальність цієї проблеми полягає у обмеженості виробничих запасів, що зумовлює необхідність постійного оновлення та пошуку нових шляхів їх використання.

Дослідженню цієї проблеми приділяли увагу у своїх працях такі науковці: Ф. Ф. Бутинець, С. В. Голов, В. І. Єфіменко, Л. І. Лук'яненко, М. Р. Лучко, Д. А. Панков, О. В. Чумак, Н. В. Ткаченко, І. В. Жолнер, О.П. Дріга, Д. Коултер, Е. Шеперд, Р. Саксена, О. Митчелл, Р. Акофф, Д. Хедлі та ін.

Проте частина теоретичних облікових положень активів підприємств потребують доопрацювання і вдосконалення. Зокрема, існують відмінності у визначеннях термінів, які подані у П(С)БО 9 «Запаси» та у МСБО 2 «Запаси». Це є дуже важливим фактором, коли під-

приємство має іноземні інвестиції, здійснює свою господарську діяльність в інших країнах.

Також є питання, які потребують дослідження: порівняння вітчизняного та іноземного досвіду обліку виробничих запасів та впровадження іноземного досвіду обліку виробничих запасів в Україні.

Мета та завдання статті. Враховуючи все вищеперелічене, метою дослідження є розгляд суттєвих розбіжностей ведення бухгалтерського обліку надходження та вибуття виробничих запасів у відповідності з П(С)БО 9 «Запаси» та МСБО 2 «Запаси», а також обґрунтування економічних проблем застосування іноземного досвіду обліку виробничих запасів в Україні. Відповідно до поставленої мети у роботі були такі завдання: охарактеризувати основні поняття та положення, які мають відношення до обліку виробничих запасів у зазначених стандартах; висвітлити розбіжності у поняттях та положеннях, які мають відношення до обліку виробничих запасів у зазначених стандартах, обґрунтувати основні методи обліку надходження та вибуття виробничих запасів у вітчизняній та іноземній практиці; дослідити можливість використання іноземного досвіду обліку виробничих запасів в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Запаси зазвичай є найбільш важливою і значною частиною активів підприємства. Вони займають особливу складову у частці майна та мають головні позиції у структурі витрат фірм різних сфер діяльності, під час визначення доходу (витрат) господарської діяльності підприємства, а також під час повного висвітлення інформації про його фінансовий стан. Запаси – це обігові активи, оскільки можуть бути перетворені на кошти в межах року чи одного операційного циклу.

Для забезпечення безперервної роботи виробництва на складах завжди повинні бути в наявності виробничі запаси в межах норми, передбаченої потребою фірми. У складських приміщеннях фірм відбуваються господарські операції зі збереження виробничих запасів, які надходять, а також їх відпуск у виробництво. Основною умовою для забезпечення збереження власності фірм є контроль на складі за залишками, надходженням та витрачанням виробничих запасів в бухгалтерському обліку.

Основними нормативно-правовими актами, що регламентують методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про запаси є: П(С)БО 9 «Запаси» [1] та «Методичні рекомендації з обліку запасів» [2]. Порядок обліку товарно-матеріальних цінностей в іноземних країнах регламентує МСБО 2 «Оцінювання та зображення матеріально-виробничих запасів у контексті формування фактичної собівартості». Цей стандарт визначає поняття собівартості (початкової вартості) та методи оцінювання [3].

В іноземних країнах до методів аналітичного обліку виробничих запасів належать: періодичний метод та метод постійного обліку.

Поняття постійної системи обліку полягає в тому, що облік виробничих запасів ведеться постійно, на безперервній основі, ретельно відстежуються всі зміни у виробничих запасах протягом звітного періоду [4]. Отже, постійно є перспектива отримати дані про поточний запас матеріалів, що дає можливість чітко стежити не лише

розмір поточних запасів матеріалів, а й керувати страховими запасами компанії. Страхові запаси створюються у разі затримки надходження чергової партії матеріалів. Тому завдяки системі постійного обліку виробничих запасів у підприємства є шанс скоротити їхні розміри.

Суть системи постійного обліку виробничих запасів характеризується так:

$$\begin{aligned} & \text{залишок ВЗ}_{\text{ на поч. }} + \text{надходження ВЗ}_{\text{ за зв. період }} - \\ & - \text{витрати ВЗ}_{\text{ за період }} = \text{залишок ВЗ}_{\text{ на кін. періоду. }} \end{aligned} \quad (1)$$

Ця система характеризується працемісткістю; вимагає великих затрат на ведення облікової документації. Хоча в умовах світової комп'ютеризації постійна система обліку не вимагає великих затрат праці, а отже, її використання доречно для більшості компаній, тому вона широко використовується як в іноземних країнах, так і в українській обліковій практиці [5].

В іноземних країнах застосовується також система періодичного обліку виробничих запасів. На відміну від системи постійного обліку протягом періоду записи на рахунок «Складські запаси» не здійснюються – це слугує не для відображення руху запасів за період, а для фіксування початкового та кінцевого сальдо по рахунку «Складські запаси», яке має бути відображено в балансі підприємства. Причому кінцеве сальдо за рахунком «Складські запаси» визначається методом інвентаризації. Формула періодичної системи має такий вигляд (2):

$$\begin{aligned} & \text{залишок ВЗ}_{\text{ на поч. періоду }} + \text{надходження ВЗ}_{\text{ за зв. період }} - \\ & - \text{залишок ВЗ}_{\text{ на кін. періоду }} = \text{витрати ВЗ}_{\text{ за період. }} \end{aligned} \quad (2)$$

Отже, фізичний підрахунок груп матеріалів у виробничих запасах здійснюється через певні проміжки часу. При цьому замовлення на декілька видів матеріалів можна здійснювати одночасно, внаслідок чого витрати на замовлення зменшуються. За періодичної системи обліку неможливо протягом періоду простежити обсяг виробничих запасів, тому є необхідність у достатній підтримці страхового запасу. Використання такої системи може привести до збільшення витрат на обслуговування страхового запасу. Зважаючи на те, що основну частину обліку матеріалів можна здійснювати одночасно, компанія може зменшити витрати на обслуговування замовлення. В Україні періодична система обліку виробничих запасів не передбачається, хоча на малих фірмах доцільно здійснювати інвентаризацію в кінці звітного періоду. Отже, періодична система обліку виробничих запасів була б на таких фірмах доречною.

Для ефективного здійснення господарської діяльності підприємства необхідно вирішити проблему вибору методу оцінювання ви-

буття запасів. Положення щодо обліку виробничих запасів мають деякі розбіжності згідно з МСБО 2 та П(С)БО 9. Із 2005 р. в Україні кількість дозволених методів обліку вибуття виробничих запасів скоротилася до п'яти. Досі залишається невирішеним питання ефективності їх використання в бухгалтерському обліку. Для розуміння різниці у методах обліку виробничих запасів України та країн світу необхідно дати порівняльну характеристику обліку виробничих запасів відповідно до П(С)БО 9 «Запаси», МСБО 2 «Запаси» та ARB № 43, US GAAP [1;3] (табл. 1).

Таблиця 1

Порівняльна характеристика відмінностей методів обліку вибуття виробничих запасів

Методи обліку вибуття виробничих запасів			
№ п/п	П(С)БО 9 «Запаси»	МСБО 2 «Запаси»	ARB 43, US GAAP (США)
1	2	3	4
1.	Ідентифікована собівартість відповідної одиниці запасів.	Метод конкретної ідентифікації.	За собівартістю кожної одиниці.
2.	Середньозважена собівартість.	Середньозважена собівартість.	За середньою собівартістю.
3.	Собівартість перших за часом надходження запасів (ФІФО).	Метод за формулою «перше надходження – перший видаток» (ФІФО)	За собівартістю перших за часом придбання МВЗ (засіб ФІФО).
4.	Нормативні витрати.	Метод стандартних (нормативних) витрат.	За стандартною собівартістю.
5.	Ціна продажу	Метод роздрібних цін.	За цінами продажу.
6.	X	X	За собівартістю останніх за часом придбання МВЗ (метод ЛіФО)

Метод оцінювання за ідентифікованою собівартістю (англ. *specific identification of their individual costs*) – застосовується відносно вибуття виробничих запасів, які не можна замінити, чи тих, що відпускаються для спеціальних замовлень, проектів або коли їх первісна вартість визначена з ідентифікованої вартості.

Цей метод на практиці застосовується переважно компаніями, що торгують дорогими штучними товарами, або у дрібних фірмах, оскільки в інших ситуаціях його використання ускладнене неможливістю визначення того, які саме товари продані.

Крім того, застосовуючи цей метод, компанія із серійними товарами може маніпулювати зі своїм прибутком, продаючи за потреби дорожчі або дешевші одиниці виробничих запасів.

Оцінювання за середньозваженою собівартістю (англ. *weighted average cost formula*) ґрунтується на припущенні, що кожна одиниця виробничих запасів цього періоду має однакову середню вартість. Оцінювання виробничих запасів відповідно до цього методу здійсню-

ється за кожною одиницею виробничих запасів діленням сумарної вартості залишку цих запасів на початок звітного місяця і вартістю аналогічних запасів, отриманих у звітному місяці, на їх сумарну кількість на початок звітного місяця й одержаних у звітному місяці.

Метод доцільно використовувати на підприємстві, оскільки за його допомогою вирівнюється значення показника собівартості реалізованої продукції у разі непередбаченого зростання закупівельних цін, виключається також потреба попартійного обліку закупівельних цін на реалізовану продукцію, спрощується процедура обліку.

Серед недоліків цього методу – ймовірні розбіжності між балансовою та ринковою ціною залишку виробничих запасів на кінець періоду, невідповідність начислення доходів та витрат.

Метод ФІФО (англ. first-in, first-out) – припускає, що оцінювання залишку виробничих запасів та їх вибуття за період залежить від послідовності їх надходження (покупки). Оцінювання вартості залишку виробничих запасів при цьому ґрунтується на допущенні, що запаси вибувають точно в тій послідовності, що й надходили в організацію.

Метод ФІФО іноді порівнюють з конвеєром, до якого запаси поступають у такій послідовності, в якій вони були на нього завантажені. Цей метод є найбільш надійним для реального оцінювання залишку виробничих запасів, оскільки його використання наближує вартість запасів на дату балансу до ринкових цін, тому вірогідніше зображено вартість активів підприємства. Основним його недоліком є вплив зовнішніх факторів економічного життя держави на показник валового прибутку окремо взятого підприємства.

Так, метод ФІФО в умовах зростання цін придбання виробничих запасів формує максимальну оцінку запасів на кінець періоду, мінімальну оцінку витрат періоду і найбільшу величину прибутку. В умовах зниження цін ФІФО, навпаки, дає мінімальну оцінку виробничих запасів на кінець періоду в балансі, максимальну оцінку витрат періоду та найменший прибуток [6].

Оцінювання за нормативними витратами (англ. standart cost) полягає у застосуванні норм витрат на одиницю продукції (робіт, послуг), які встановлені підприємством з урахуванням нормальних рівнів використання виробничих запасів, праці, виробничих потужностей і чинних цін.

Використання методу нормативних витрат на підприємстві, з одного боку, спрощує процедуру обліку й оцінки виробничих запасів, а з іншого – для встановлення нормативних цін відділ закупівель повинен постійно відстежувати коливання ринкових цін на запаси, що приводить до додаткових витрат.

Цей метод є надзвичайно ефективним для підприємств, що займаються багатосерійним та масовим виробництвом [7,8].

Метод роздрібних цін застосовується фірмами роздрібною торгівлі для оцінювання великої кількості одиниць виробничих запасів, що швидко змінюються й забезпечують однакову норму прибутку та для яких неможливо застосовувати інші методи визначення собівартості. За цим методом собівартість запасів визначається шляхом зменшення вартості їх продажу на відповідний відсоток валового прибутку.

В Україні такий метод можуть застосовувати лише фірми роздрібною торгівлі, тоді як у США, наприклад, цей метод може використовуватися для обліку всіх запасів, що котируються на активному ринку.

Метод ЛІФО (англ. last-in, first-out) в бухгалтерському обліку України не використовується. Але його розуміння необхідне для оперування даними з обліку виробничих запасів в іноземних підприємствах (США, Росія та ін.), а також для управлінського обліку.

Метод ЛІФО ґрунтується на припущенні, що собівартість запасів, що надійшли останніми, використовується для визначення собівартості товарів, проданих першими.

Цей метод заборонений у багатьох країнах, зокрема й у Великобританії, Швеції, Швейцарії, Сінгапурі, Австралії. Із 2005 р. метод ЛІФО було заборонено в Україні. Причиною цього є максимальне заниження прибутку в умовах зростання цін та можливості для маніпулювання показником звітного прибутку залежно від часу придбання запасів з метою штучної зміни бази оподаткування.

Але цей метод має свої переваги: зокрема, метод ЛІФО найкраще забезпечує дотримання принципу відповідності доходів і витрат; у разі будь-яких коливань цін собівартість реалізації приблизно відповідає рівню цін на момент продажу [4].

Нині можна використовувати кілька методів оцінювання виробничих запасів, які мають свої переваги та недоліки. Важливо обрати саме той, який дає змогу чіткіше провести оцінку з урахуванням інтересів власників фірм та специфіки виробничої діяльності.

Найбільш універсальними в українських компаній є методи середньозваженої собівартості та собівартості перших за часом надходжень виробничих запасів (ФІФО). Вони є найбільш простими для бухгалтерського обліку та найбільш популярними варіантами політики обліку виробничих запасів на великих та середніх фірмах.

Метод специфічної ідентифікації та метод роздрібних цін використовуються відповідно виробниками унікальної продукції та підприємствами роздрібною торгівлі. Метод нормативних витрат потребує значних витрат на розробку та постійний моніторинг за ринковими цінами, тому він є економічно ефективним лише для багатосерійних та масових виробництв.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Виробничі запаси займають важливе місце серед об'єктів обліку управління підприємством і є однією з найважливіших статей активу балансу. Від ефективно використаних матеріальних запасів залежить величина прибутку фірм та швидкість обігових коштів вкладеного капіталу, саме тому їх облікові приділяють велику увагу.

У практиці іноземних країн використовують систему періодичного обліку виробничих запасів. Під час використання такої системи в Україні облік замовлень на більшість матеріалів малими торговими фірмами можна буде здійснювати одночасно, скорочуючи при цьому витрати на замовлення матеріалів, фірм.

Основним недоліком періодичної системи обліку виробничих запасів вважають працемісткість виробничих запасів за рахунок

обов'язкової інвентаризації кожного звітного періоду, але для фірм, на яких проведення частих інвентаризацій є необхідністю, застосування періодичної системи обліку виробничих запасів виявиться простішим, ніж використання постійної системи обліку. Отже, для облікової практики України доцільною буде розроблена методика впровадження системи періодичного обліку виробничих запасів.

Основною частиною бухгалтерського обліку виробничих запасів є їх оцінювання, тому що воно впливає на точність фінансових результатів компанії. Тепер можна використовувати кілька методів оцінювання виробничих запасів. Кожен з них має свої переваги й недоліки.

Необхідно обрати той метод, який дасть змогу чітко провести оцінку з урахуванням інтересів власників фірм та специфіки виробничої діяльності. У бухгалтерському обліку важливо не кількість методів оцінювання виробничих запасів, а їх позитивний вплив на прийняття рішень щодо ціноутворення на вироблену продукцію та оцінку фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання.

Список використаної літератури

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затверджений наказом Міністерства фінансів України №246 від 20.10.1999 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>.
2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів [Текст]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 10.01.2007 р. № 2 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 2 «Запаси», затверджений Комітетом з міжнародних бухгалтерських стандартів від 01.01.2005 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_021.
4. Павлюк І. Проблеми бухгалтерського обліку виробничих запасів, товарів та пропозиції щодо їх вирішення / І. Павлюк // Бухгалтерський облік і аудит (укр.). – 2010. – № 6.
5. Ларюхіна І.О. Визначення особливостей обліку запасів в Україні та в зарубіжних країнах / І.О. Ларюхіна // Управління розвитком. – 2013. – № 15 (155). – С. 117–120.
6. Князюк І. Актуальні проблеми обліку виробничих запасів на підприємствах України / І. Князюк // Удосконалення обліку й аналізу в системі управління підприємства. – 2015. – № 2.
7. Жолнер І. В. Фінансовий облік за міжнародними та національними стандартами. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 368 с.
8. Дріга О.П. Проблеми обліку виробничих запасів підприємств України / Дріга О.П. // Ефективна економіка. – 2014. – № 4.

References.

1. Ministry of Finance of Ukraine (1999), The Statement (standard) of Accounting 2 “Inventories”, available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99> (Accessed 20 October 1999).

2. **Approved** by the order of the Ministry of Finance of Ukraine (2007), Methodical recommendations on inventory accounting, available at: www.rada.gov.ua (Accessed 10 January 2007 vol. 2).
3. **International Accounting Standards Committee (2005)**, International Accounting Standards 2 “Inventories”, available at: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_021 (Accessed 01 January 2005).
4. **Pavlyuk I.** (2010), «Problems of accounting of inventories, products and proposals for their solution», Accounting and auditing (ukr.), vol. 6.
5. **Larukhin I.O.** «Determination of the characteristics of inventory accounting in Ukraine and in foreign countries» (2013), *Upravlinnia rozvytkom*, vol. 15 (155), pp. 117-120.
6. **Knyazyuk I.** «Actual problems of inventory accounting at Ukrainian enterprises» (2015), Improvement of accounting and analysis in the management system of the enterprise, vol. 2.
7. **Zholner I. V.** (2012), *Finansovyy oblik za mizhnarodnymy ta natsional'nymy standartamy* [Financial accounting for international and national standards], Tsentruchbovoi literatury, Kyiv, Ukraine.
8. **Driga O.P.** *Problemu obliky virobnichix zapasiv Ykrainu* [Problems of accounting of industrial stocks of Ukrainian enterprises], *Efektivna ekonomika*–2014. – № 4.

Ольга Николаевна Бунда,

к.э.н, доцент кафедры учета и аудита,
Киевский национальный университет технологий и дизайна,
вул.Немировича-Данченко, 2, г. Киев, 01011
bundaolga@yahoo.com

Наталья Николаевна Войналович,

магистр кафедры учета и аудита,
Киевский национальный университет технологий и дизайна,
вул.Немировича-Данченко, 2, г. Киев, 01011
voinalovuch.nataliya94@gmail.com

Особенности применения методов учета производственных запасов

Аннотация. Производственные запасы являются объективной необходимостью на отечественных и зарубежных предприятиях. Это вызвано необходимостью движения производственных запасов от их источников. С одной стороны, сформированы запасы обеспечивают согласованность, непрерывность и ритмичность деятельности предприятий, гарантируя им экономическую безопасность, с другой – запасы на крупных промышленных предприятиях требуют больших инвестиций, поэтому от организации их учета и анализа зависит точность определения прибыли, их финансовое состояние, конкурентоспособность на рынке и общая производительность предприятия.

В работе рассмотрены основные разногласия признания, оценки и бухгалтерского учета производственных запасов на отечественных и зарубежных предприятиях и выяснено преимущества и недостатки постоянной и периодической системы их учета. Определены основные методы учета убытия производственных запасов в Украине и за рубежом. Исследована целесообразность использования зарубежного опыта учета производственных запасов на предприятиях Украины.

Материальные ценности, которые непосредственно используются для производства продукции, называются производственными запасами. Предметом работы является учет производственных запасов. Ведь от достоверности, объективности, правдивости и полноты отражения хозяйственных фактов,

связанных с движением производственных запасов, зависит эффективность показателей деятельности предприятия.

Целью данной статьи является выявление основных различий методов оценки производственных запасов согласно П (С) БУ 9 «Запасы» и МСБУ 2 «Запасы». В работе определены проблемы внедрения зарубежного опыта учета производственных запасов в Украине.

В результате предложено разработать в Украине методику применения периодической системы учета производственных запасов.

Ключевые слова: производственные запасы, учет запасов, положение (стандарт) бухгалтерского учета, международный стандарт бухгалтерского учета, оборотные активы, постоянная система учета, периодическая система учета, методы оценки производственных запасов.

Olga Bunda

PhD in Economics, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Accounting and Audit,
Kiev National University of Technology and Design,
2 Nemirovicha-DanchenkoSt, Kyiv 01011
bundaolga@yahoo.com

Nataliia Voinalovych

Master's degree of the Department of Accounting and Auditing
Kyiv National University of Technology and Design,
2 Nemirovicha-DanchenkoSt, Kyiv 01011
voinalovuch.nataliya94@gmail.com

Features of application accounting methods of inventories

Abstract. Industrial stocks are an objective necessity at domestic and foreign enterprises. This is due to the need for the movement of stocks from their sources. On the one hand, the established reserves ensure the coherence, continuity and rhythm of the activities of enterprises, guaranteeing them economic security, on the other hand – stocks at large industrial enterprises require large investments, therefore, the organization of their accounting and analysis depends on the accuracy of determining the profit, their financial status, competitiveness on the market and overall productivity of the enterprise.

In this work there have been considered the essential disparities in recognition, assessment and accounting for inventories at domestic and foreign enterprises, as well as advantages and disadvantages of permanent and periodic system of their accounting are clarified. The main accounting methods of disposal of production stocks in Ukraine and abroad are determined. There are researched the expediency of use of foreign experience of production stocks accounting at Ukrainian enterprises.

Material values that are directly used to produce products are called production inventories. The subject of work is inventory accounting. Indeed, the effectiveness of the indicators of the enterprise depends on the reliability, objectivity, truthfulness and completeness of the reflection of economic facts associated with the movement of production stocks.

The purpose of this article is to identify the main differences in the methods for evaluating inventories in accordance with the Ukrainian Accounting standard 9 “Stocks” and IAS 2 “Stocks”. The problems of introduction of foreign experience of inventory accounting in Ukraine are determined in the work.

As a result, it was proposed to develop a methodology for the use of a periodic inventory accounting system in Ukraine.

Key words: inventories, stock accounting, Ukrainian accounting standard, international accounting standard, circulating assets, a permanent accounting system, a periodic accounting system, methods for evaluating inventories.